

การวิเคราะห์หาอัตถภาคและการใช้กาลที่ปรากฏในบทคัดย่อของบทความวิจัย ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารเกี่ยวกับคลังข้อมูลภาษาในฐานข้อมูล ไซแอนซ์ ไดเร็ค (ScienceDirect)

ศิริวิมล นกทรัพย์ และ วราภรณ์ สীবวงศ์สุวรรณ*

รับบทความ 9 กันยายน 2567 แก้ไขบทความ 2 พฤษภาคม 2568 ตอรับบทความ 15 พฤษภาคม 2568

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาอัตถภาคและการใช้กาลที่ปรากฏในบทคัดย่อของบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารเกี่ยวกับคลังข้อมูลภาษาในฐานข้อมูลไซแอนซ์ ไดเร็ค (ScienceDirect) จำนวน 18 บทคัดย่อ ที่ตีพิมพ์ในช่วงเดือนเมษายน, สิงหาคม และ ธันวาคม ปีพุทธศักราช 2566 โดยเผยแพร่ในปีที่ 2 ฉบับที่ 1 จำนวน 3 บทคัดย่อ, ฉบับที่ 2 จำนวน 3 บทคัดย่อ และฉบับที่ 3 จำนวน 12 บทคัดย่อ ซึ่งเป็นจำนวนบทความวิจัยที่เผยแพร่ตามจริงทั้งหมด 18 บทความ เพื่อวิเคราะห์หาผลลัพธ์ด้านอัตถภาคด้วยการประยุกต์ใช้ทฤษฎี แนวคิด และผลลัพธ์จากการวิจัยของ Hyland (2000), Swales และ Feak (2004) และ Kanoksilapatham (2005) โดยมีการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากนั้นจะให้นำเสนอผลลัพธ์รูปแบบการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ จากการวิเคราะห์บทคัดย่อของบทความวิจัย จำนวน 18 บทความ พบการปรากฏของบทนำ 16 ครั้ง (ร้อยละ 21.62) วัตถุประสงค์ของการวิจัย 18 ครั้ง (ร้อยละ 23.68) วิธีดำเนินการวิจัย 18 ครั้ง (ร้อยละ 23.68) ผลการวิจัย 15 ครั้ง (ร้อยละ 19.74) และการอภิปรายผล 9 ครั้ง (ร้อยละ 11.84) ส่วนประเด็นการพบการใช้ปัจจุบันกาลธรรมดา 191 ครั้ง (ร้อยละ 60.82) การใช้ปัจจุบันกาลกำลังกระทำ 12 ครั้ง (ร้อยละ 3.82) การใช้ปัจจุบันกาลสมบูรณ์ 21 ครั้ง (ร้อยละ 6.69) การใช้อดีตกาลธรรมดา 80 ครั้ง (ร้อยละ 25.48) การใช้อดีตกาลกำลังกระทำ 2 ครั้ง (ร้อยละ 0.64) การใช้อดีตกาลสมบูรณ์ 2 ครั้ง (ร้อยละ 0.64) และการใช้นาคกาลธรรมดา 6 ครั้ง (ร้อยละ 1.91) จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถสรุปแนวทางได้ 2 แนวทางคือ 1) ปรับปรุงการจัดเรียงอัตถภาคในบทคัดย่อให้ชัดเจนและสมดุล โดยเฉพาะส่วนผลการวิจัยที่ควรวางในลำดับที่ชัดเจน 2) ศึกษาเพิ่มเติมเรื่องการใช้กาลให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ เพื่อให้การสื่อสารชัดเจนและเข้าใจง่ายขึ้น

คำสำคัญ: อัตถภาควิเคราะห์, บทคัดย่อ, บทความวิจัย, กาล

An Analysis of Moves and Tenses in Abstracts of Research Articles Published in the Applied Corpus Linguistics Journal in ScienceDirect

Siriwimon Noksub and Waraporn Suebwongsuwan*

Received 9 September 2024.; Revised 2 May 2025; Accepted 15 May 2025

Abstract

This research article aims to analyze the rhetorical moves and tense usage in research article abstracts published in journals related to language corpora available in the ScienceDirect database. The study examined 18 abstracts published in the year 2023 (B.E. 2566), specifically in April, August, and December. These abstracts appeared in Volume 2 of the journal: 3 abstracts in Issue 1, 3 abstracts in Issue 2, and 12 abstracts in Issue 3—representing the complete set of research articles published in that year. The analysis of rhetorical moves was guided by the theories, concepts, and findings of Hyland (2000), Swales and Feak (2004), and Kanoksilapatham (2005). A qualitative research approach was employed, using content analysis as the primary method. The results were presented through frequency distributions and percentages. The analysis revealed the following occurrences of rhetorical moves: 16 instances of Introduction (21.62%), 18 instances of Purpose (23.68%), 18 instances of Method (23.68%), 15 instances of Results (19.74%), and 9 instances of Discussion (11.84%). Regarding tense usage, the following frequencies were found: simple present tense (191 instances, 60.82%), present continuous tense (12 instances, 3.82%), present perfect tense (21 instances, 6.69%), simple past tense (80 instances, 25.48%), past continuous tense (2 instances, 0.64%), past perfect tense (2 instances, 0.64%), and simple future tense (6 instances, 1.91%). This study suggests two key recommendations: 1) improving the clarity and balance of moves in abstracts, particularly in organizing research results in a clear order; and 2) further studying the appropriate use of tenses to match the content and purpose of the research, ensuring clearer and more understandable communication.

Keywords: Move Analysis; Abstract; Research Article; Tense

Lecturer of English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

*Corresponding Author : swaraporn@aru.ac.th

บทนำ

การตีพิมพ์ผลการวิจัยเป็นการนำเสนอข้อมูล ความรู้ หรือแนวคิดให้เป็นที่ประจักษ์ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาต่อหรือต้องการแนวทางบางอย่าง (สมคิด ดีจรัส, 2562) จากคำนิยามดังกล่าวนี้ส่งผลให้การเขียนผลงานเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารที่ได้รับการยอมรับในวงการวิชาการมีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนนักวิชาการ นักวิจัย ตลอดจนผู้สนใจ เข้าถึงผลงานที่มีประสิทธิภาพได้สะดวกมากยิ่งขึ้น (Elsevier, 2022) จากเหตุผลข้างต้นรูปแบบการเขียนจึงมีความจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์หาข้อถกเถียงและกลไกที่ปรากฏในบทความ ซึ่งข้อถกเถียงเป็นส่วนประกอบหลักของบทความที่ช่วยให้ผู้เขียนทราบแนวทางในการเขียนมากขึ้น และช่วยให้งานเขียนนั้น ๆ เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสากล (Swales และ Feak, 2004 ; Lores, 2004) และเมื่อทราบถึงความสำคัญของข้อถกเถียง รูปแบบการเรียงลำดับของข้อถกเถียง (Moves) และอนุวัจน์ (Steps) จึงจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เขียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รูปแบบการเรียงลำดับของข้อถกเถียงและอนุวัจน์

CARs Model (Swales, 2004)	
Move 1	Establishing a territory
	Topic: generalization of increasing specificity
Move 2	Establishing a niche
Step 1A	Indicating a gap
Step 1B	Adding to what is known
Step 2	Presenting positive justification
Move 3	Presenting the present work
Step 1	Announcing present research descriptively and/or purposively
Step 2	Presenting research questions or hypotheses
Step 3	Definitional clarifications
Step 4	Summarizing methods
Step 5	Announcing principal outcomes
Step 6	Stating the value of the present research
Step 7	Outlining the structure of the paper

ที่มา: Swales, 2004

มีการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์หาข้อถกเถียงจำนวนมากในปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่น ทรงศรี สรณสถาพร และชนันท์ ยาทิพย์ (2561) วิเคราะห์ข้อถกเถียงในบทความผลการวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสาร Nature พบว่าผลของการวิจัยปรากฏมากที่สุดเนื่องจากพบในทุกบทความ รองลงมาคือบทนำหรือภูมิหลังของการวิจัย และการอภิปรายผลของการวิจัย ถัดมา คือ วิธีการวิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตามลำดับจากมากไปหาน้อย และอีกตัวอย่างการวิจัยถัดมา คือ สพลเชษฐ์ ประชุมชัย (2563) วิเคราะห์ข้อถกเถียงในบทความวารสารวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ โดยพบเรียงลำดับ

อัตถภาควิชาการและวิจัย โดยเรียงจากบทนำหรือภูมิหลังของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย และผลของการวิจัย โดยพบว่าการอภิปรายผลนั้นปรากฏในบางบทความเท่านั้น เป็นต้น

อย่างไรก็ตามการเขียนงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อตีพิมพ์เป็นภาษาไทยนั้นอาจจะไม่เพียงพอ เนื่องจากการเขียนเป็นภาษาอังกฤษช่วยให้ผลงานได้รับการเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมายในวงกว้างมากขึ้น โดยการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์การใช้กาล ซึ่งถือเป็นการแสดงเวลาของเหตุการณ์และการกระทำที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความลังเลในการเลือกใช้เพราะภาษาไทยการเลือกใช้คำกริยานั้นไม่ต้องเปลี่ยนรูปให้สอดคล้องกับกาลเหมือนภาษาอังกฤษ ดังนั้นการเลือกใช้คำกริยาโดยไม่คำนึงถึงกาลหรือมีการใช้บกพร่องทำให้การสื่อความหมายผิดพลาด ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยมองเห็นประโยคที่ว่า “ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การใช้วากยสัมพันธ์สูงสุดในงานเขียนชิ้นนี้” ควรเป็นการใช้กาลปัจจุบันสมบูรณ์ เพื่อสื่อว่าสิ่งดังกล่าวนี้สำเร็จแล้วและยังคงส่งผลให้ทราบกัน แต่ความจริงนั้นการใช้กาลสำหรับประโยคนั้นควรเป็นการใช้กาลอดีตแบบธรรมดา เพื่อสื่อว่าการกระทำดังกล่าวนี้จบสิ้นลงแล้ว (Wordvice, 2022) จากความลังเลดังกล่าวนี้จุดประกายให้เกิดแรงบันดาลใจศึกษาการใช้กาลเพื่อทราบว่าการเขียนบทความในวารสารมีรูปแบบการใช้กาลอย่างไรบ้าง ตลอดจนทราบว่าส่วนประกอบของการเขียนบทความนั้นมีแนวโน้มอย่างไรในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์หาอัตถภาควิชาการและการใช้กาลที่ปรากฏในบทความของบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารเกี่ยวกับคลังข้อมูลภาษาในฐานข้อมูลไซแอนซ์ ไดเร็กต์ (ScienceDirect)

กรอบแนวคิด

ประยุกต์ทฤษฎี แนวคิด และผลลัพธ์จากการวิจัยของ Hyland (2000), Swales และ Feak (2004) และ Kanoksilapatham (2005) เพื่อเป็นหลักในการวิเคราะห์หาอัตถภาควิชาการที่ปรากฏในบทความ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 โครงสร้างและส่วนประกอบของบทความ

โครงสร้างและส่วนประกอบของบทความ		
Hyland (2000)	Swales และ Feak (2004)	Kanoksilapatham (2005)
บทนำ	บทนำ	บทนำ
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	วัตถุประสงค์ของการวิจัย
วิธีดำเนินการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย
ผลการวิจัย	ผลการวิจัย	ผลการวิจัย
สรุป	อภิปราย	อภิปราย

ส่วนหลักภาษาเกี่ยวกับกาลนั้นผู้วิจัยสร้างรหัสเป็นตัวย่อเพื่อสะดวกต่อการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 รหัสสำหรับวิเคราะห์กาล

รหัสสำหรับวิเคราะห์กาล		
กาล (Tense)	รหัส (Code)	ความหมาย (Definition)
Present Simple	PRS	ปัจจุบันกาลธรรมดา
Present Continuous	PRC	ปัจจุบันกาลกำลังกระทำ
Present Perfect	PRP	ปัจจุบันกาลสมบูรณ์
Present Perfect Continuous	PPC	ปัจจุบันกาลสมบูรณ์กำลังกระทำ
Past Simple	PS	อดีตกาลธรรมดา
Past Continuous	PC	อดีตกาลกำลังกระทำ
Past Perfect	PP	อดีตกาลสมบูรณ์
Past Perfect Continuous	PPC	อดีตกาลสมบูรณ์กำลังกระทำ
Future Simple	FS	อนาคตกาลธรรมดา
Future Continuous	FC	อนาคตกาลกำลังกระทำ
Future Perfect	FP	อนาคตกาลสมบูรณ์
Future Perfect Continuous	FPC	อนาคตกาลสมบูรณ์กำลังกระทำ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

บทความในบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารเกี่ยวกับคลังข้อมูลภาษาในฐานข้อมูลไซแอนซ์ ไดเร็กต์ (ScienceDirect) ประจำเดือนเมษายน, สิงหาคม และ ธันวาคม พุทธศักราช 2566 โดยเผยแพร่ในปีที่ 2 ฉบับที่ 1 จำนวน 3 บทความ, ฉบับที่ 2 จำนวน 3 บทความ และฉบับที่ 3 จำนวน 12 บทความ ซึ่งเป็นจำนวนบทความวิจัยที่เผยแพร่ตามจริงทั้งหมด 18 บทความ

2. ระยะเวลาในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ตลอดปี 2566 ตามช่วงระยะเวลาการตีพิมพ์บทความของวารสาร

3. เนื้อหาสำหรับการวิเคราะห์

การวิเคราะห์หาอัตถภาคและการใช้กาลในบทความของบทความวิจัย

4. รูปแบบการวิจัย

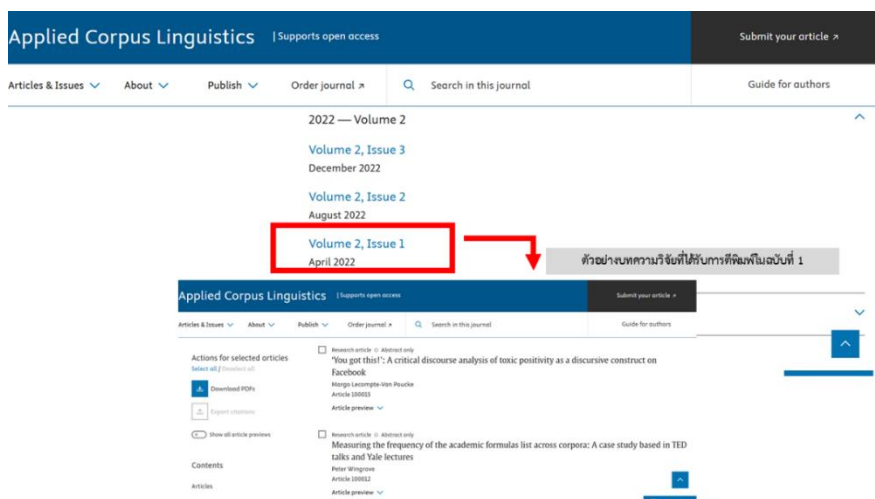
การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method Research) โดยเป็นการวิเคราะห์จากเอกสาร ซึ่งก็คือ บทความของบทความวิจัยทั้งหมดที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารเกี่ยวกับคลังข้อมูลภาษา (Journal of Applied Corpus Linguistics) ในฐานข้อมูลไซแอนซ์ ไดเร็กต์ (ScienceDirect) ปีที่ 2 ฉบับที่ 1, 2 และ 3 ประจำเดือนเมษายน, สิงหาคม และ ธันวาคม พุทธศักราช 2566 จำนวน 18 บทความ โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

5. การรวบรวมข้อมูล

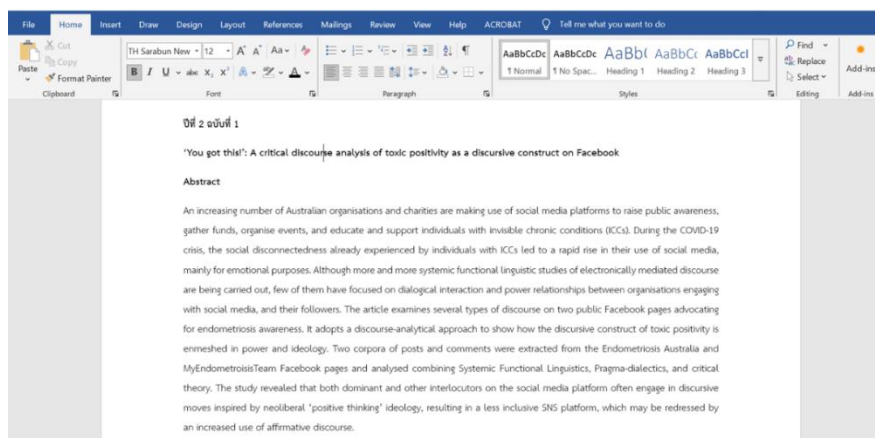
รวบรวมบทความจากการสารเกี่ยวกับคลังข้อมูลภาษาโดยเข้าถึงหน้าเว็บเพจของวารสาร ดังภาพที่ 1 จากนั้นเข้าถึงบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในปีที่ 2 ฉบับที่ 1, 2 และ 3 เพื่อรวบรวมบทความทั้งหมด ดังภาพที่ 2 เพื่อคัดลอกและบันทึกเนื้อหาของบทความลงในไฟล์เอกสาร (Microsoft Word) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การเข้าถึงหน้าเว็บเพจของวารสารเกี่ยวกับคลังข้อมูลภาษา

ภาพที่ 2 การเข้าถึงบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในปีที่ 2 ฉบับที่ 1, 2 และ 3

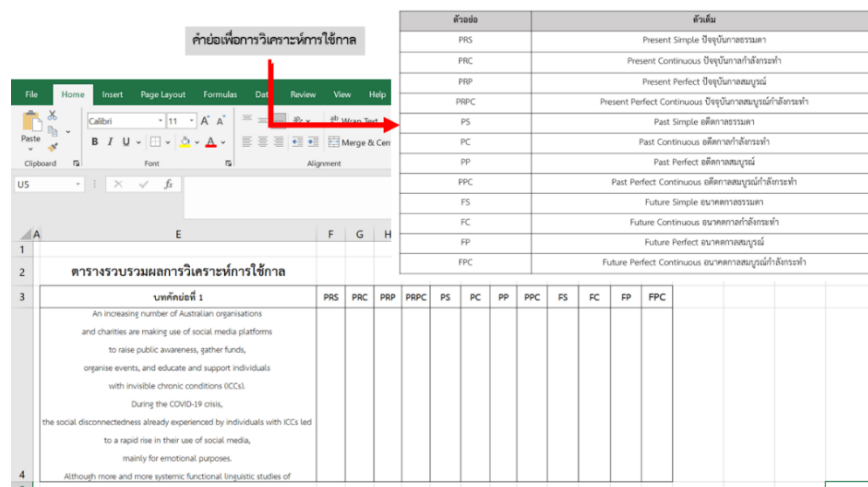
ภาพที่ 3 การคัดลอกและบันทึกเนื้อหาของบทคัดย่อลงในไฟล์เอกสาร (Microsoft Word)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์บทคัดย่อที่รวบรวมตามภาพที่ 3 ข้างต้น ด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบเนื้อหา (Content Analysis) โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ทีละประเด็น คือ ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์หาอัตถภาคที่ปรากฏในบทคัดย่อ และ ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์การใช้กาลที่ปรากฏในบทคัดย่อซึ่งในส่วนของกาวิเคราะห์กาลนั้นผู้วิจัยได้แสดงตัวอย่างเพื่อให้ตารางมีความกระชับมากขึ้น จากนั้นผู้วิจัยทบทวนผลการวิเคราะห์อีกครั้งก่อนแจกแจงผลลัพธ์ที่ได้ลงในตารางตามภาพที่ 4 และ ภาพที่ 5 เมื่อทบทวนโดยละเอียด ปรับแก้ข้อบกพร่องที่วิเคราะห์ได้ ตลอดจนยืนยันกับผลการวิเคราะห์แล้วนั้นจึงนำผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ทั้งหมดมาแสดงให้อยู่ในรูปแบบการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ต่อไป

	A	E	F	G	H	I	J	K	L	M
1										
2		ตารางรวบรวมผลการวิเคราะห์								
3		บทคัดย่อที่ 1	บทนำ	จุดประสงค์ของการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผลการวิจัย	การอภิปรายผล	กาล	หมายเหตุ	
4		An increasing number of Australian organisations and charities are making use of social media platforms to raise public awareness, gather funds, organise events, and educate and support individuals with invisible chronic conditions (ICCs).								
5		During the COVID-19 crisis, the social disconnectedness already experienced by individuals with ICCs led to a rapid rise in their use of social media, mainly for emotional purposes.								
6		Although more and more systemic functional linguistic studies of								

ภาพที่ 4 ตารางแสดงผลลัพธ์การปรากฏของอัตถภาคในบทคัดย่อ

ภาพที่ 5 ตารางแสดงผลการใช้กาลในบทความ และการแสดงคำย่อเกี่ยวกับคำเต็มเพื่อการวิเคราะห์

ผลการวิจัย

จากการพิจารณา 18 บทความ มีการปรากฏของวัตถุประสงค์การวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัยมากที่สุด เนื่องจากพบในทุกบทความ รองลงมาพบการปรากฏของบทนำหรือภูมิหลังของการวิจัย ถัดมาพบการปรากฏของผลการวิจัย และพบการปรากฏของการอภิปรายผลน้อยที่สุด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลลัพธ์การปรากฏอรรถาภิธานในบทความ (Moves) จากความถี่มากไปหาน้อย

โครงสร้างและส่วนประกอบในบทความ		
Hyland (2000), Swales และ Feak (2004) และ Kanoksilapatham (2005)	ความถี่	ร้อยละ
Objective (วัตถุประสงค์ของการวิจัย)	18	23.68
Research Methodology (วิธีดำเนินการวิจัย)	18	23.68
Introduction (บทนำ)	16	21.05
Result (ผลการวิจัย)	15	19.74
Discussion (อภิปราย)	9	11.84
รวม (Total)	76	100

ตารางที่ 4 แสดงผลลัพธ์การวิเคราะห์โครงสร้างและส่วนประกอบในบทความ (Moves) โดยอิงจากการวิจัยของ Hyland (2000), Swales และ Feak (2004) และ Kanoksilapatham (2005) ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ส่วนหลัก ได้แก่ บทนำ (Introduction) มีความถี่ 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.62, วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective) และวิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) มีความถี่เท่ากันคือ 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.68, ผลการวิจัย (Result) มีความถี่ 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.74 และการอภิปราย (Discussion) มีความถี่ 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.84 เมื่อรวมทุกส่วนแล้วมีความถี่ทั้งหมด 74 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100

ส่วนผลการวิเคราะห์กาลเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าการใช้ปัจจุบันกาลธรรมดานั้นปรากฏมากที่สุด เนื่องจากการกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่ปรากฏในภูมิหลังการวิจัยหรือบทนำ และการอภิปรายผล รองลงมาพบการใช้อดีตกาลธรรมดาปรากฏในวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผลการวิจัย และบทนำ ถัดมาพบการใช้ปัจจุบันกาลสมบูรณ์ปรากฏในภูมิหลังการวิจัยหรือบทนำ และการอภิปรายผล พบการปรากฏของปัจจุบันกาลกำลังกระทำในภูมิหลังการวิจัยหรือบทนำ ส่วนอนาคตกาลธรรมดาปรากฏในส่วนของการอภิปรายผล และน้อยที่สุดพบการปรากฏของอดีตกาลกำลังกระทำและอดีตกาลสมบูรณ์ในส่วนของการอภิปรายผล ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลลัพธ์การวิเคราะห์กาลในบทคัดย่อ (Tenses) จากความถี่มากไปหาน้อย

กาล (Tenses)	ความถี่	ร้อยละ
Present Simple (ปัจจุบันกาลธรรมดา)	191	60.82
Past Simple (อดีตกาลธรรมดา)	80	25.48
Present Perfect (ปัจจุบันกาลสมบูรณ์)	21	6.69
Present Continuous (ปัจจุบันกาลกำลังกระทำ)	12	3.82
Future Simple (อนาคตกาลธรรมดา)	6	1.91
Past Continuous (อดีตกาลกำลังกระทำ)	2	0.64
Past Perfect (อดีตกาลสมบูรณ์)	2	0.64
รวม (Total)	314	100

ตารางที่ 5 แสดงผลลัพธ์การวิเคราะห์การใช้กาล (Tenses) ในบทคัดย่อ โดยจากข้อมูลพบว่ากาลที่ถูกใช้มากที่สุด คือ Present Simple (ปัจจุบันกาลธรรมดา) มีความถี่ 191 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.82 รองลงมา คือ Past Simple (อดีตกาลธรรมดา) ใช้ 80 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.48 ตามด้วย Present Perfect (ปัจจุบันกาลสมบูรณ์) มีการใช้ 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.69 ส่วน Present Continuous (ปัจจุบันกาลกำลังกระทำ) ถูกใช้ 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.82 กาลอื่น ๆ เช่น Past Continuous และ Past Perfect มีการใช้เพียงเล็กน้อยคือ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.64 ต่อกาล ส่วน Future Simple (อนาคตกาลธรรมดา) ถูกใช้ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.91 ทั้งนี้กาลที่ไม่ได้ถูกใช้งานในบทคัดย่อ ได้แก่ Present Perfect Continuous, Past Perfect Continuous, Future Continuous, Future Perfect และ Future Perfect Continuous

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าการจัดเรียงอรรถภาค (Moves) ในบทคัดย่อของการวิจัยนี้มีความคล้ายคลึงและแตกต่างจากการวิจัยของทรงศรี สรณสหาพร และชันนันท ยาทิพย์ (2561) โดยในการวิจัยของพวกเขาผลการวิจัยปรากฏมากที่สุด ในขณะที่การวิจัยชิ้นนี้ผลการวิจัยอยู่ในอันดับที่ 3 การจัดเรียงที่แตกต่างนี้เกิดจากการที่วัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการวิจัยในการวิจัยชิ้นนี้ปรากฏในความถี่ที่เท่ากันและมากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากงานก่อนหน้า ส่วนบทนำหรือภูมิหลังของการวิจัยยังคงอยู่ในอันดับที่ 2 เช่นเดียวกับงานของทรงศรีและชันนันท นอกจากนี้ การอภิปรายผลปรากฏน้อยที่สุดในการวิจัยนี้ แต่ในงานของทรงศรีและชันนันท การอภิปรายผลอยู่ในอันดับที่ 3 สอดคล้องกับการวิจัยของสพลเชษฐ์ ประชุมชัย (2563) ที่บทนำหรือภูมิหลังของการวิจัยอยู่ในอันดับแรก แต่ในการวิจัยชิ้นนี้กลับปรากฏ

เป็นอันดับที่ 2 ส่วนวัตถุประสงค์และวิธีการวิจัยในการวิจัยของสพลเชษฐ์มีการเรียงตัวตามลำดับเช่นกัน แต่ในการวิจัยนี้ทั้งสองส่วนปรากฏความถี่เท่ากัน การปรากฏผลการวิจัยและการอภิปรายผลในทั้งสองการวิจัยยังคงสอดคล้องกัน

นอกจากนี้การใช้อัตถภาควิเคราะห์ความสอดคล้องในภาพรวมกับการวิจัยของ Hyland (2000), Swales and Feak (2004) และ Kanoksilapatham (2005) ในแง่ของการปรากฏของบทนำซึ่งครอบคลุมทั้งการเกริ่นถึงปัญหา การวิจัยก่อนหน้า ภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ตลอดจนคำถามที่เกิดขึ้นและส่งผลต่อการทำการวิจัย ส่วนการปรากฏวัตถุประสงค์หรือวิธีการวิจัยก็เช่นกันที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ปรากฏในการวิจัยครั้งนี้และเป็นไปตามรูปแบบของนักทฤษฎีและนักวิจัยทั้งสามท่านข้างต้น อย่างไรก็ตามในส่วนของผลลัพธ์และการอภิปรายผลของการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับ Kanoksilapatham (2005) ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเขียนบทคัดย่อขึ้นได้พัฒนาให้ปรากฏส่วนประกอบได้ละเอียดมากขึ้น

ในประเด็นการใช้กาล (Tenses) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นความสอดคล้องระหว่างการวิจัยขึ้นนี้และการวิจัยของ Irmawan (2017) ซึ่งพบว่ามีการใช้ปัจจุบันกาลธรรมดามากที่สุด รองลงมา คือ อดีตกาลธรรมดา ส่วนการใช้ปัจจุบันกาลสมบุรณ์และปัจจุบันกาลกำลังกระทำปรากฏบ้างแต่ไม่บ่อยนัก เช่นเดียวกับอดีตกาลกำลังกระทำและอดีตกาลสมบุรณ์ที่มีจำนวนการปรากฏเท่ากัน ในขณะที่การใช้อดีตกาลกำลังกระทำและอดีตกาลสมบุรณ์ปรากฏเพิ่มเติมในการวิจัยนี้ ในส่วนของอนาคตกาลพบว่าเป็นกาลที่ปรากฏน้อยที่สุดทั้งในการวิจัยขึ้นนี้และงานของ Irmawan (2017) โดยรวมแล้ว แม้จะมีการใช้กาลที่หลากหลายในการวิจัยขึ้นนี้ แต่อนาคตกาลยังคงมีการปรากฏน้อยมากในบทคัดย่อ และเมื่อพิจารณาความสอดคล้องในภาพรวมกับการวิจัยของ Hyland (2000), Swales and Feak (2004) และ Kanoksilapatham (2005) พบว่าการใช้ปัจจุบันกาลธรรมดาและอดีตกาลธรรมดานั้นปรากฏความถี่สูงมาก และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับนักทฤษฎีและนักวิจัยทั้งสามท่านข้างต้น ตลอดจนการใช้อนาคตกาลธรรมดาที่พบการปรากฏในการวิจัยครั้งนี้ แม้มีการปรากฏเพียงจำนวนน้อยแต่ปฏิเสธไม่ได้ว่ามีความสอดคล้องกับ Swales and Feak (2004) ที่มีรูปแบบการเขียนที่แสดงแนวโน้ม การวางแผน หรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับการวิจัยในอนาคต หรือสิ่งที่จะเป็นประเด็นให้ได้อภิปรายในอนาคต ส่วนปัจจุบันกาลสมบุรณ์, ปัจจุบันกาลกำลังกระทำ, อดีตกาลกำลังกระทำ และอดีตกาลสมบุรณ์ที่พบการปรากฏในการวิจัยครั้งนี้ ถือเป็นส่วนสำคัญของปัจจุบันกาลธรรมดาและอดีตกาลธรรมดาที่ปรากฏด้วยความถี่สูงโดยการใช้นั้นขึ้นอยู่กับเนื้อหาและบริบทที่ปรากฏในบทคัดย่อว่าจะเข้ามาขยายกลหลักอย่างปัจจุบันกาลธรรมดาและอดีตกาลธรรมดาอย่างไรบ้าง

จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถสรุปแนวทางได้ 2 แนวทาง คือ 1) การปรับปรุงการจัดเรียงอัตถภาควิเคราะห์ในบทคัดย่อ: เนื่องจากบทคัดย่อเป็นส่วนสำคัญที่สื่อถึงเนื้อหาของการวิจัย ควรพิจารณาให้มีความสำคัญกับการจัดเรียงอัตถภาควิเคราะห์ที่ชัดเจนและสมดุล โดยเฉพาะการจัดวางส่วนของผลการวิจัยให้อยู่ในลำดับที่ชัดเจน เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญในการนำเสนอข้อค้นพบใหม่ 2) การใช้กาลในบทคัดย่อ: ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้กาลให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น การเพิ่มการใช้กาลสมบุรณ์หรือกาลกำลังกระทำ อาจช่วยเสริมการบรรยายในลักษณะที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การใช้โครงสร้างภาษาหลักและการใช้กาลในบทคัดย่อของบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลไซเอนซ์ ไคเร็ค (ScienceDirect) โดยผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1.1 ในด้านการวิเคราะห์โครงสร้างภาษาหลักหรืออรรถภาค พบว่าวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัยเป็นอรรถภาคที่ปรากฏบ่อยที่สุดในบทคัดย่อ โดยมีความถี่เท่ากับ 18 ครั้ง หรือคิดเป็น 23.68% รองลงมา คือ บทนำหรือภูมิหลังของการวิจัยซึ่งปรากฏ 16 ครั้ง คิดเป็น 21.62% และผลการวิจัยปรากฏในบทคัดย่อ 15 ครั้ง หรือ 19.74% ขณะที่การอธิบายผลมีความถี่น้อยที่สุดที่ 9 ครั้ง คิดเป็น 11.84%

1.2 ในด้านการใช้กาล พบว่าปัจจุบันกาลธรรมดาถูกใช้มากที่สุดในบทคัดย่อ โดยมีความถี่ถึง 191 ครั้ง คิดเป็น 60.82% ของการใช้กาลทั้งหมด อดีตกาลธรรมดาเป็นกาลที่ใช้รองลงมา มีความถี่ 80 ครั้ง หรือ 25.48% ส่วนกาลอื่นๆ เช่น ปัจจุบันกาลสมบุรณ์และปัจจุบันกาลกำลังกระทำปรากฏในบทคัดย่อในอัตราที่น้อยกว่าที่ 6.69% และ 3.82% ตามลำดับ ขณะที่อดีตกาลกำลังกระทำและอดีตกาลสมบุรณ์มีการใช้ต่ำที่สุดที่ 0.64%

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัย สามารถสรุปข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในด้านการปรับปรุงการจัดเรียงอรรถภาค (Moves) ในบทคัดย่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

2.1 การปรับปรุงการจัดเรียงอรรถภาคในบทคัดย่อ

จากผลการวิจัยพบว่าโครงสร้างการจัดเรียงอรรถภาคในบทคัดย่อมีความคล้ายคลึงและแตกต่างจากการวิจัยก่อนหน้านี้ ข้อเสนอแนะคือ การให้ความสำคัญกับการจัดเรียงอรรถภาคในลำดับที่ชัดเจนและสมดุล โดยเฉพาะส่วนที่สำคัญ เช่น ผลการวิจัย ควรมีการเน้นให้ชัดเจนในลำดับที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อมูลสำคัญของการวิจัยได้ง่ายขึ้น ตัวอย่างเช่น ผลการวิจัยซึ่งเป็นส่วนที่สื่อถึงข้อค้นพบใหม่ ควรปรากฏในอันดับที่สูงกว่าหรือใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์และวิธีการวิจัย ซึ่งจะช่วยให้บทคัดย่อสะท้อนถึงข้อค้นพบได้ดียิ่งขึ้นและเป็นการนำเสนออย่างมีระเบียบและเข้าใจง่าย

2.2 การปรับใช้กาลให้เหมาะสม

ผลการวิจัยพบว่าการใช้กาลในบทคัดย่อมีความหลากหลาย โดยเฉพาะการใช้ปัจจุบันกาลธรรมดาที่ปรากฏบ่อยที่สุด ข้อเสนอแนะคือ ควรให้ความสำคัญในการเลือกใช้กาลให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย เช่น การใช้กาลสมบุรณ์หรือกาลกำลังกระทำอาจช่วยเสริมการบรรยายที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาของบทคัดย่อได้ดีขึ้น ในขณะที่การใช้อนาคตกาลควรจะถูกเพิ่มขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์หรือทิศทางของการวิจัยในอนาคต

2.3 การศึกษาและปรับปรุงบทคัดย่อเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

เนื่องจากบทคัดย่อเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารเนื้อหาของการวิจัยให้กับผู้อ่าน ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านการปรับปรุงบทคัดย่อโดยเน้นการทำให้การใช้โครงสร้างภาษาหลักและการใช้กาลมีความสอดคล้องและชัดเจน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการถ่ายทอดข้อมูลสำคัญของการวิจัยให้กับผู้อ่านและผู้สนใจในสาขาวิชาเดียวกัน

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถเสนอแนะแนวทางต่อผู้ที่มาศึกษาและผู้ที่สนใจศึกษาการวิเคราะห์หาอัตถภาคและการใช้กาลในบทคัดย่อ ได้ดังนี้

3.1 ขยายการศึกษาเกี่ยวกับการอภิปรายผล

เนื่องจากการอภิปรายผลปรากฏในบทคัดย่อด้วยควมถี่น้อยที่สุด (11.84%) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสำคัญและบทบาทของการอภิปรายผลในบทคัดย่อ เพื่อทำความเข้าใจว่าการเพิ่มความชัดเจนหรือรายละเอียดในส่วนนี้อาจช่วยเพิ่มคุณภาพของบทคัดย่อได้หรือไม่

3.2 สำนวจการใช้กาลอื่น ๆ

การใช้กาลในบทคัดย่อที่มีความถี่ต่ำ เช่น อดีตกาลกำลังกระทำและอดีตกาลสมบูรณ์ ควรได้รับการศึกษามากขึ้น เพื่อค้นหาเหตุผลและความจำเป็นในการใช้กาลเหล่านี้ในบริบทของการเขียนบทคัดย่อ

3.3 ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ปัจจุบันกาลและอดีตกาล

แม้ว่าการใช้ปัจจุบันกาลและอดีตกาลจะพบมากที่สุดในบทคัดย่อ แต่การศึกษาที่เจาะลึกถึงการเลือกใช้กาลเหล่านี้และผลกระทบต่อการสื่อสารสาระสำคัญของการวิจัยอาจช่วยให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้นว่าการเลือกกาลที่เหมาะสมสามารถปรับปรุงคุณภาพของบทคัดย่อได้อย่างไร

3.4 เปรียบเทียบกับฐานข้อมูลอื่น

การทำวิจัยเปรียบเทียบการใช้โครงสร้างภาษาหลักและกาลในบทคัดย่อของฐานข้อมูลวิจัยอื่น ๆ อาจเปิดเผยแนวโน้มและความแตกต่างที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาคครอบคลุมและเป็นประโยชน์มากขึ้น

3.5 เพิ่มตัวอย่างจากหลากหลายสาขาวิชา

การขยายขอบเขตการศึกษาให้รวมบทคัดย่อจากหลากหลายสาขาวิชาอาจช่วยให้ได้ข้อสรุปที่กว้างขวางและครอบคลุมมากขึ้นเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างภาษาหลักและการใช้กาลในบทคัดย่อ

เอกสารอ้างอิง

- ทรงศรี สรณสาพร, ชัยพันธ์ ยาทิพย์. (2017). การวิเคราะห์อัตถภาคในบทคัดย่อผลการวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสาร. *Journal of Liberal Arts Prince of Songkla University*, 10(2), 218-236
- สพลเชษฐ์ ประชุมชัย. (2020). การวิเคราะห์อัตถภาคในบทคัดย่อของวารสารวิชาการด้านวิทยาศาสตร์. *วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 22(1), 35 – 43.
- สมคิด ดีจิริง. (2562, กันยายน, 19). *การเขียนต้นฉบับบทความวิจัย*. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. สืบค้นจาก <https://erp.mju.ac.th/articleDetail.aspx?qid=1043#:~:text=การตีพิมพ์ผลงาน,นี้%20หลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อน>
- Elsevier, (2022, September 15). *About Elsevier*. Retrieved from <https://www.elsevier.com/about>
- Hyland, K. (2000). *Disciplinary Discourses. Social Interaction in Academic Writing*. London: Longman.
- Kanoksilapatham, B. (2005). Rhetorical Structure of Biochemistry Research Articles. *English for Specific Purposes*, 24, 269-292. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.esp>.
- Lores, R. (2004). On RA abstracts: from rhetorical structure to thematic organization. *English for Specific Purposes*, 23(3), 280-302.

- Irmawan, N. (2017). Verb tense analysis of research article abstracts in Asian EFL Journal. *Progressive*, 12(2), 57-62.
- Swales, JM, & Feak, CB (2004). *Academic writing for graduate students: Essential tasks and skills*. (2nd ed.). Ann Arbor, MI: The University of Michigan Press.
- Word Vice, (2022, November 21). *Verb Tenses to Use in a Research Paper*. Retrieved from <https://blog.wordvice.com/video-which-verb-tenses-should-i-use-in-a-research-paper/>